

Світлий образ постаті Ольги Володимирівни увіковічений у її наукових працях, багатогранному сподвижництві на географічній ниві та безмежній людяності. У моїй же пам'яті, вона завжди залишиться усміхненою людиною, яка повсякчас випромінювала непереборний оптимізм. Ольга Володимирівна, для мене особисто, є взірцем інтелігентності, патріотизму, самовідданості, професіоналізму та високопорядності.

Наталія Грабар
завідувач фондами
Денисівського краєзнавчого фонду
с. Денисів

ВШАНУВАННЯ СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА ОЛЬГИ ЗАСТАВЕЦЬКОЇ У ДЕНИСОВІ

27 квітня 2018 року у житті вчителів, старшокласників Денисівської загальноосвітньої школи I-II ст. та працівників Денисівського краєзнавчого музею був особливим. Цього дня виповнилося б 65 років нашій землячці, доктору географічних наук, професору, завідувачу кафедри географії України і туризму ТНПУ імені В.Гнатюка, вихователью цілої плеяди молодих науковців, добрій людині, щирій подрузі Ользі Володимирівні Заставецькій. Виповнилося б... Але доля розпорядилась по-іншому. Ольга Володимирівна відійшла у вічність 10 вересня 2017 року у віці 64 роки, повна сил та енергії. Вона понад усе любила свій рідний край, любила життя, проте воно обірвалось на злеті творчих наукових планів та ідей, назавжди залишивши незабутній слід для теперішніх і майбутніх поколінь. Не стало прекрасного педагога, хорошої подруги, чудової мами. Хай в серцях і душах людей збережеться про неї добра і вічна пам'ять.

У цей день, у приміщенні Денисівського краєзнавчого музею зібрались рідні, друзі, колеги з університету та вчителі географії Козівського району, щоби вшанувати і згадати добрим словом цю чудову жінку, талановитого та ерудованого науковця, інтелігентну та добропорядну людину з великим серцем, чесною душею, людину з великої літери, бо такою вона була при житті, і такою назавжди залишиться у наших споминах. Про таких, як Ольга Володимирівна, у народі кажуть: «Світла людина», тому що її душевна доброта, порядність та розум додавали натхнення всім, хто знаходився поруч. У затишній атмосфері легкокрилими птахами спливали теплі спогади про Ольгу Володимирівну, кредом життя якої були слова: « Блаженна людина, що насичується від плодів своєї праці і шукає в ній утіху». Наче картина з

окремих мазків, зі спогадів присутніх вимальовувався портрет особистості, що багато років була добрим наставником, щирим і чуйним педагогом, якого поважали і любили колеги та студенти.

"Кажуть, що не замінимих людей не має. Тепер я точно знаю, що такі люди все таки є. Такою людиною була у нас на кафедрі Ольга Володимирівна...". "Про цю жінку дуже важко говорити в минулому. Комунікбельна, легка та скромна у спілкуванні, енергійна, безкорислива. Я вдячна долі, що мені пощастило знати її ...". "Своїми лекціями вона виховувала не просто педагога, а перш за все благородну, інтелігентну, порядну і мудру особистість...". "Мабуть, чимало людей завдячують долі за те, що були студентами Ольги Володимирівни, працювали з нею в університеті. Вона ніколи не йшла супроти власного сумління. Її напрацювання, досвід і мудрі вчинки стануть у нагоді не одному поколінню освітян...". "Добрий наставник, щирий і чуйний педагог, талановитий керівник, який користувався високим авторитетом і повагою серед студентів, аспірантів і колег...".

Рис. 14. Фото з нагоди урочистого відкриття виставки присвяченої проф. О.В. Заставецької у Денисівському краєзнавчому музеї (27.04.2018 р.)

Саме такою згадували Заставецьку Ольгу Володимирівну її рідні, друзі та колеги, кандидати географічних наук Надія Стецько, Любов Альтгайм, Іван Рудакевич, Ткач Дмитро Володимирович (брат), учитель географії Тернопільської Української гімназії ім. І.Франка Оксана Озімко-Бай, методист Тернопільського ОКІППО Лілія Криховець, методист віділу освіти Козівської РДА Надія Борецька, доктор географічних наук Леся Заставецька (дочка), кандидат географічних наук Тарас Заставецький (син), географи місцевої школи та працівники музею. Кажуть, що людина залишається живою доти, доки живе про неї пам'ять. Тож якщо живуть у пам'яті людей настільки теплі, позитивні і чудові спогади про особистість, значить, вона прожила дійсно надзвичайно щасливе і гідне життя. Із особистих спогадів хочеться додати. " У Денисівському краєзнавчому музеї Ольга Володимирівна святкувала своє 60-ти ліття. Зустрічалась із місцевими вчителями та географами Козівського району. Панувала затишна і тепла атмосфера, чудовий настрій, так, як це завжди буває, коли зустрічаються добрі давні друзі, яким є про що поговорити. Обговорювались методи і перспективи викладання географії в школі, проблеми з якими стикається вчитель, визрівали нові ідеї і зароджувалось непереборне бажання зустрітись знову всім разом, в такому ж колі через 5 років. Проте час вніс в ці плани свої корективи. Сьогодні, у день 65 річниці від дня народження Ольги Володимирівни її дочка Леся і син Тарас подарували у фонди нашого краєзнавчого музею своєрідні родинні реліквії: улюблену вишиванку своєї мами (саме ту, в якій вона 5 років тому, святкувала тут свою останню ювілейну дату), та кимось подаровану їй позолочену ручку"

В цей день вчителі географії Денисівської школи Ольга Савак та Марія Вальчишин презентували присутнім відеопроєкт про життєвий і науковий шлях Ольги Володимирівни, а Денисівський краєзнавчий музей видав пам'ятний конверт із маркою і штампом спецпогашення (ескіз штампу належить тернопільському художнику – Володимирі Окрутному). Пам'ять про Ольгу Володимирівну залишиться назавжди в серцях і душах рідних і близьких людей, її друзів, колег. Вона житиме і у фондах Денисівського краєзнавчого музею, де дбайливо зберігаються усі колись подаровані нею праці, світлини, публікації, а в ці дні експонуються у виставковому залі.

Коротка біографічна довідка. Ольга Володимирівна Заставецька – знаний український вчений-географ, доктор географічних наук (1998), професор (2000), народилася 27 квітня 1953 у с. Купчинцях Козівського району Тернопільської області. З відзнакою закінчила Львівський університет (1975). Працювала вчителькою географії у Купчинській СШ (1975—1977). Від 1982 в ТНПУ, де пройшла шлях від асистента, старшого

викладача, доцента; до завідувача кафедри географії України (2000р.). Член ВУСК (2002), Українського географічного товариства, головний редактор всеукраїнського часопису «Історія української географії», член редколегії ТЕС, наукових періодичних видань «Наукові записки ТНПУ: Географія», «Регіональні аспекти розміщення продуктивних сил України», член редакційної колегії 3-томного енциклопедичного видання «Тернопільщина. Історія міст і сіл».

Їм, разом з чоловіком, Богданом Івановичем завдячуємо плеканню і популяризації географічної науки на теренах Тернопільщини, заснуванню всеукраїнських часописів, проведенню перших географічних форумів у краї. Ольга Володимирівна втратила понад 100 наукових праць, у тому числі монографії «Тернопільська область: Географічні основи комплексного економічного і соціального розвитку» (Т., 1994; Л., 1997), «Географія населення України» (2001; співавт.), навчальних посібників, серед яких «Географія Тернопільської області» (1994, 1996, 1998, 2000, 2003; співавт.), «Рідний край. Тернопільщина» (2000), «Довідник школяра» (2000; усі — Т.), атласів, карт. Вивчала проблеми географії, комплексного економічного та соціального розвитку Західного регіону України, питання географічного краєзнавства і методики викладання географії.

Це лише короткі штрихи з біографії цього науковця. За ними – цікаве, напружене, бурхливе, розмаїте, натхненне життя.

Усі ми розуміємо непоправність втрати, коли з життя пішла така велика й талановита людина. Проте відсутність фізична не означає відсутність духовну. Заставецька Ольга Володимирівна продовжила своє життя у численних наукових працях, публікаціях і підручниках, посібниках та у пам'яті своїх рідних, колег, друзів, студентів й аспірантів. Цього дня семінар присвячений 65-річчю від дня народження Ольги Володимирівни Заставецької відбувся і в ТНПУ, а присвячену їй виставку відкрито також у Тернопільському обласному краєзнавчому музеї.